

ת"פ 66368/02/19 - מדינת ישראל נגד אמיר פרדה

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 66368-02-19 מדינת ישראל נ' פרדה

לפני מאשימה נגד נאשמים
כב' השופטת הבכירה, דלית שרון-גרין
מדינת ישראל
אמיר פרדה

החלטה

מבוא

1. לפניי בקשה למתן צו להמצאת מסמכים, לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "**חסד"פ**"), במסגרתה עותרת ההגנה לקבל את החומר שלהלן:
 - א. פירוט של מספר תיקי החקירה שנפתחו בעבירה בה מואשם הנאשם, מאז חקיקתה.
 - ב. מתוך התיקים הללו, פירוט לגבי כמות התיקים שנסגרו ועילת סגירתם, כמות התיקים בה הוגשו כתבי אישום וכמות התיקים בהם נחתמו הסדרים מותנים.
 - ג. פירוט נסיבות סגירתם של התיקים שנסגרו מחוסר ענין לציבור או שנערך בהם הסדר מותנה.

השתלשלות העניינים

2. בתאריך 27.2.19, הוגש נגד המבקש כתב אישום, שעל פי עובדותיו, ביום 18.10.18 בשעה 23:55 או בסמוך לכך, בפארק גנדי בעיר יקנעם, סיפק הנאשם לל.צ., שהוא קטין יליד שנת 2001, כוס וודקה, שהיא משקה משכר. בהתאמה, הואשם הנאשם בעבירה לפי סעיף 193א(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").
3. בישיבת ההקראה ביום 14.5.19 טענה ההגנה כי אין מחלוקת עובדתית, אך קיימות שתי טענות אחרות; האחת לפיה עובדות כתב האישום אינן מגלות עבירה והשניה, כי מדובר בזוטי דברים. שתי הטענות נדחו בהחלטתי מיום 12.6.19.

4. שבוע לאחר מכן, הוגשה הבקשה דנן.

טיעוני הצדדים

5. **ב"כ המבקש** טען כי ההגנה שוקלת להעלות טענה של אכיפה בררנית, ולשם כך עליה לקבל את הנתונים המבוקשים, כשהמסלול הפלילי הוא המסלול הראוי לכך. עוד טען ש"נקבע כי לצורך בקשה זו אין צורך בהצגת "ראשית ראיה" לאפליה שכן הבקשה נועדה לאסוף הנתונים". הנתונים דרושים באופן מובהק לביסוס הטענה.

6. **ב"כ המאשימה** התנגד לבקשה, טען כי הבקשה כללית ורחבה, איננה ממוקדת ויש בה כדי להכביד מאד על התביעה. עוד טען כי על הטוען לאכיפה בררנית מוטלת החובה להניח תשתית עובדתית מתאימה, והפנה בהקשר זה לע"פ 8551/11 סלכני נ. מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 12.8.12) (להלן: "**ענין סלכני**"). עם כל ההבנה לקושי לבסס טענה מסוג זה במסגרת בקשה מקדמית כבקשה דנן, אין המבקש פטור לחלוטין מהצגת בסיס כלשהו לחשד בדבר סלקטיביות האכיפה. הבקשה איננה מניחה תשובה אף לא לאחת משאלות המפתח שנקבעו בענין סלכני.

דין והכרעה

7. אין חולק כי המסגרת הדיונית, קרי; סעיף 108 לחסד"פ, היא המסגרת ההולמת, גם בהתאם לעע"מ 2668/15 מדינת ישראל ואח' נ. פרופ' הלל וייס (פורסם במאגרים, 18.11.15), אליו הפנתה ההגנה.

8. ההגנה טענה כי בשלב זה אין צורך ולו בהצגת "ראשית ראיה", על מנת לבסס את הבקשה לקבלת נתונים, שהיא יעד ביניים בדרך לשקילת הגשת בקשה לבטול כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק, מכח אכיפה בררנית.

מדובר בטענה בעלמא שלא נתמכה בפסיקה כלשהי.

9. גם טענת התביעה לפיה פסק הדין בענין סלכני קובע כי יש להניח תשתית עובדתית לטענת אכיפה בררנית, איננה מדוייקת. ענין סלכני עוסק בשלב הסופי של טענת האכיפה הבררנית כשלעצמה, ולא בשלב הביניים של איסוף הנתונים, בו אנו מצויים כעת.

10. הקושי הכרוך בביסוס טענה של אכיפה בררנית הוא מובנה וברור. עם זאת, לא ניתן לקבל בקשה שאין בה ולו צל צילה של תשתית עובדתית. הבקשה בניסוחה הרחב, ובהיותה משוללת ביסוס כלשהו, נראית בבחינת "שלח לחמך על פני המים".

11. הפרטים המבוקשים כשלעצמם הם מקיפים ודורשים מסת עבודה נכבדת ומורכבת.

12. על יסוד האמור, לאחר ששקלתי את מכלול הנתונים ואיזנתי ביניהם, אני דוחה את הבקשה.

המזכירות תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ד תמוז תשע"ט, 17 יולי 2019, בהעדר הצדדים.